

[Madsen Mygdal.]

Og hvad er da Rigsadvokatens Opfattelse med Hensyn til det rent strafferetlige Ansvar? Ja, Rigsadvokaten opstiller en Række „Fejl“, som han kalder det, og dette Udtryk anvendes aabenbart med Omhu for at undgaa Udtrykket „udvist Forsømmelighed“, der formentlig falder ind under Straffeloven, og Rigsadvokaten undersøger saa nærmere, om disse „Fejl“ maa kunne antages at medføre kriminelt Ansvar. Resultatet bliver, at Rigsadvokaten skønner, at de fleste af de anførte Fejl straks maa

„udskydes som ikke egnede til kriminelt Ansvar“.

Tilbage bliver kun 3 Fejl, som Rigsadvokaten stiller sig tvivlende overfor. Om de to af dem siger han, han maa antage, at Domstolene

„ikke vil finde, at de nævnte Herrer“ — det er den nuværende og den forhenværende Departementschef — „har paa draget sig Ansvar efter Straffelovens § 143.“

Tilbage bliver der endnu en af de anførte Fejl, om hvilken Rigsadvokaten udtaler sig med en bemærkelsesværdig Usikkerhed. Han siger:

„Det bliver imidlertid formentlig altid tvivlsomt, i hvilken Grad man vil tvinge en Foresat til paa Forhaand at væbne sig med Mistro“ o. s. v., og Konklusionen bliver derefter den almindelige, at

„det vil neppe være muligt overfor Domstolene at godtgøre, at Betingelserne for Embedsmændenes Ansvar efter Straffelovens § 143 er til Stede.“

Det er altsaa den Opfattelse, Rigsadvokaten er naaet til, og som Ministeriet slutter sig til.

Men hvorledes skal denne Ministeriets Tilslutning nu forstås? Mener Ministeriet, at disse Punkter, som Rigsadvokaten anser for tvivlsomme, rent strafferetligt set er saa underordnede, at de af den Grund ikke bør indankes for Domstolene, eller mener Ministeriet, at kun det, der er aldeles oplagt og utvivlsomt, bør indankes for Domstolene? Naar Ministeriet giver Rigsadvokaten sin Tilslutning uden Forbehold af nogen Slags, maa det jo betyde, at Ministeriet, ligesom Rigsadvokaten, finder, at paa et Par Punkter er der Tvivl om, hvorvidt kriminelt Ansvar

bør gøres gældende, og derved faar det saa sit Forblivende; Berettigelsen af den Tvivl, som Rigsadvokaten dog unægtelig rejser, skal ikke undersøges.

Fremfor at lade Domstolene, der alene har Kompetence til at afgøre — det har hverken Ministeriet eller de, der sidder i denne Sal —, hvorvidt den af Rigsadvokaten fremsatte Tvivl er berettiget, altsaa lade dem afgøre det rent strafferetlige Ansvar, foretrækker Regeringen altsaa den Tilstand, at Spørgsmaalet holdes aabent, men dog ikke anderledes, end at der som Resultat af en indgaaende Undersøgelse af Rigsadvokaten foreligger en officiel Udtalelse om, at det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt de paagældende Embedsmænd har overtraadt Straffeloven.

Dette forekommer mig ikke at være nogen heldig Tilstand, vel at mærke, naar Ministeriet mener, at hele Spørgsmaalet kan indskrænkes til det kriminelle Ansvar. Ministeriet synes jo ikke at have beskæftiget sig med det, der er den anden Side af Sagen, det rent tjenstlige Ansvar, Answeret i Henhold til Tjenestemandsløven, det Ansvar, som Rigsadvokaten udtrykkeligt siger, at han heller ikke har beskæftiget sig med, og som Regeringen afholder sig fra enhver Udtalelse om i Beretningen. Det kan dog ikke være Ministeriets Opfattelse, at naar en Embedsmand blot ikke overtræder Straffeloven, bør der ikke foretages noget overfor ham. Selvfølgelig er det ikke Ministeriets Opfattelse, og Embedsmændene vilde jo sidst af alle kunne være tjente med en saadan Opfattelse. Men alligevel, af den Maade, hvorpaa Ministeriet har udtrykt sin Stilling i de faa Linier, jeg oplæste, maa man jo, naar der ikke staar noget derom, faa den Opfattelse, at Ministeriet mener: nu, da det kriminelle Ansvar er undersøgt, er der ikke mere. Jo, det er der i højeste Grad. Den højterede Statsminister stod for kort Tid siden her paa Talerstolen og sagde, at der ikke var rejst nogen Indvending mod denne Undersøgelse. Det er muligt, han tænkte paa de Udtalelser, jeg har fremsat, og det er ganske rigtigt, at vi ikke har rejst Indvending mod, at der blev foretaget Undersøgelse af det kriminelle Ansvar, men vi har rigtignok aldrig givet Medhold i den Betragtning, at dermed var Sagen udtømt;